

„Kinek a hatalma alatt állsz?”

Köszöntés: „Halld meg, Uram, hívó hangomat! Könyörülj rajtam, hallgass meg! Ha ezt mondod: Járuljatok színem elé! - szívem így válaszol: Színed elé járulok, Uram! (Zsolt 27,7-8).” Ámen.

Kezdő ének: 77. zsoltár. 1. 6-8. versei: „Az Istenhez az én szómát...”

Előfohász: „De nálad van a bocsánat, ezért félnek téged. Várom az Urat, várja a lelkem, és bízom ígéletében. ...ahogyan az Úr is megbocsátott nektek, úgy tegyetek ti is. (Zsolt 130,4-5; Kol 3,13b).” Ámen.

Előíma

Ismerjük parancsodat, felséges és szerető Istenünk az Úr Jézus Krisztusban, hogy egymást terhét hordozzuk, de sokszor csak magunkra és saját nehézségeinkre gondolunk. Drága Úr Jézus Krisztus, vedd el tőlünk vétkeinket, mindazt, ami megkötöz, és segíts, hogy Általad megtaláljuk a másik emberhez vezető utat. Bocsásd meg nekünk, hogy sokszor el akarunk menekülni az emberek elől, vagy el akarjuk kerülni a velük való találkozást. Ne tekints a mi gyarló voltunkra, bennünket mindig megtámogató Lélek, amikor másokra hallgatunk a körülöttünk élő álmatlan, megtört szívű, beteg és szenvedő emberek miatt, és nem nyújtunk támogató jobbot. Te olyan drága árat fizettél értünk, kegyelem és irgalom Ura, kérünk, ne eressz el bennünket. Ma azért esedezünk, hogy hadd maradjunk meg Benned minden tekintetben, Megváltónk és Megszentelőnk. Nem kérni jöttünk, kincseket és túlaradó bőséget, csak annyit adj, drága Istenünk, ami szükséges nekünk az örök élethez. Kérünk, adj ma nekünk, értelmet és bölcsességet Igéd és Lelked által, hogy megismerjük Téged, a jóság és a békesség Urát, és önmagunkat, sokszor az igazság bajnokait, akik ma is készek ítélkezni mások felett. Légy a mi bizodalmunk és irgalmazónk, hogy szavad törjön utakat oda, ahol nincs másnak helye, csak gyógyító szavadnak. Ámen.

Textus: Máté evangéliuma 8,5-13

„Amikor Jézus Kapernaumba érkezett, odament hozzá egy százados, és kérte: „Uram, a szolgám bénán fekszik otthon, és szörnyű kínjai vannak.” Jézus így szólt hozzá: „Elmegyek, és meggyógyítom.” De a százados ezt felelte rá: „Uram, nem vagyok méltó arra, hogy hajlékomba jöjj, hanem csak egy szót szólj, és meggyógyul a szolgám. Mert én is hatalom alatt álló ember vagyok, és nekem is vannak alárendelt katonáim. Mondom az egyiknek: Menj el! - és elmegy, a másikkal: Jöjj ide! - és idejön, vagy szólok a szolgámnak: tedd meg ezt! - és megteszi.” Amikor Jézus ezt hallotta, elcsodálkozott, és így szólt kíséreihez: „Bizony, mondom néktek, senkiben sem találtam ilyen nagy hitet Izraelben. De mondom néktek, hogy sokan eljönnek napkeletről és napnyugatról, és

asztalhoz telepednek Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal a mennyek országában; akik pedig Isten országa fiainak tartják magukat, kivettetnek a külső sötétségre, ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás.” A századosnak pedig ezt mondta Jézus: „Menj el, és legyen a te hited szerint.”

Vasárnapot ünneplő Keresztyén Gyülekezet, Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Egy százados. Válogatott emberek a katonaság számára. Kiválasztottak a parancs teljesítésére. Nem római, hanem feltehetően szíriai származású lehetett. Nem zsidó, hanem pogány, aki szolgájáért esedezik. Olyan embert hoz Jézus elé, aki függ tőle. A szolga otthon van, ágyhoz kötött. Ő nem jöhet. Ő nem hozhatja önmagát Jézus elé, ezért logikus, hogy csak az ő felettese könyöröghet érte. Emellett Jézus Úr számára. Elismeri magasabb rendű voltát. Tudja, hogy Jézus képes arra, amit kér tőle. Nemcsak udvarias Jézussal szemben, hanem megadja neki a kijáró tiszteletet. Isten Fia előtti tisztelet jellemzi. Aki másoknak parancsol, és aki mások parancsait teljesíti, egyszerre csak megáll, mert saját ereje és felettesei hatalma nem elég az élethez, nem elég a gyógyuláshoz. Első üzenete Isten Igéjének a Lélek által ma éppen ez: „Kinek a hatalma elég az élethez?” A százados számára kézenfekvő a megoldás: „Jézusé.”

Jézus szinte visszakérdez: „menjek és gyógyítsam meg?” Én induljak el a te házad irányába? A százados életében először Jézussal kapcsolatban nem parancsot, hanem kérést fogalmaz meg. Jézus érdekesen felel: „Én, aki Izraelért küldöttem, induljak el a pogány ember háza felé?” Máté evangélista „én” kifejezése nyilvánvaló. Jézus nagylelkűsége és visszakérdezése a századost bűnei megvallására ösztönzi. Elfogadja Jézust, sőt még bűnvallásával azt is elfogadja, hogy Jézus nem mehet be Őhöz, de szerinte ez nem akadály a segítségnyújtásnak. A zsidó szabály, a zsidó rendelet nem akadályozza Jézust abban, hogy segítsen. Itt a szabály, itt a rendelet másodlagos. „Ha akarsz, tudsz segíteni, hát segíts bajomon: „Csak szólj!” Te felette állsz minden rendeletnek és szabálynak. Neked van hatalmad arra: „csak szólj!” Ez a feltétel nélküli hatalom

nincs kötve emberi szabályzatokhoz. Erről pedig tüzetesen beszél Jézusnak. Ő már csak jól tudja, miről beszél. „Én jól ismerem a parancsok kódexeit, de a jézusi szó – a te szavad és annak hatalma felette áll minden emberi parancsnak. „Tudom, mit jelent a parancs. Tudom, hogy milyen súlya van a szónak, különösen a tiednek, Uram! Tudom mit jelent teljesíteni a parancsot vagy épp kiadni a parancsot. Én nem a szavak súlytalan világában élek, engem azért rendeltek, engem azért választottak Kapernaum élére, hogy osszam és teljesítsem a parancsot, hogy a hatalmat képviseljem. De a Te szavad, Uram, az más. Drága Uram, Te nem függsz tőlem és másoktól sem.” Drága Testvérem! Milyen jó tudni azt, hogy értem is, Jézus cselekszik. Aki nem ismeri a parancs jelentőségét, nem tudja, hogy mit várhat Jézustól. Aki nem ismeri Isten parancsait, nem tud Tőle kérni sem. A feljebbvalók és alattvalók világában élsz, de sokszor nem tudod, hogy hogyan cselekszik Jézus. Ismered az isteni parancsot? Egy század katonaságnak bírnál parancsolni, de kérni már szégyen. A százados megvallja: „A módszert jól ismerem, benne élek ebben a körforgásban, neked is az a módszered, amiben én gyakorlom magam minden nap, csak éppen Te korlátlan hatalommal bírsz.” Ennyi a különbség köztem és közted. Ez pedig nekem éppen elég. Te, a korlátlan hatalmú Krisztus képes vagy rá, már csak az a kérdés, akard-e? Jézus ezen a nyíltságon elcsodálkozik. Ő nincs szokva a csodálkozáshoz. Máté evangéliumában ez az egyetlen hely, amikor a hit szép tágasságán az Úr csodálkozik. Jézus saját hazájában a sajátjai hitetlenségén csodálkozik (lásd Mk 6,6), aminek sok esetben drága következménye van. (lásd Mt 13, 58) Nincs ehhez szokva, hogy ledöntse, és megdöbbsentse az ember hite. Az idegen hite, és saját népe hitetlensége. Az idegen reménysége, és saját népe reménytelensége. Az idegen szeretete, és saját népe szeretetlensége. Az idegen engedelmissége, és a saját népe mindenkori rugódozása és engedetlensége. Legmegdöbbsentőbb pillanat még Jézus számára is az, amikor az ember elfogadja Tőle az örömhírt és utal rá: „Neked van hatalmad!” Nagy hit ez még Izráelben is. Nagy hit, amihez

elég az élettapasztalat. Nem kell hozzá semmi más, csak a mindennapi élettapasztalat, ami nem érvényes a betegségre, a szenvedésre, a fájdalomra, és szükség van az áldott orvosra.

Drága testvérem! Mi az, ami már több mint a mindennapi rutinod életedben és a körülötted élők életében? Mi az, ami Jézusra vár? Mi az, amit egy jól ismert parancs, rendelet, szabály nem tud megoldani, hanem ehhez a hit elixírje kell? Ehhez Jézus hatalma kell. A százados, nem mondta: „Én hiszek Benned Jézusom!”, de mégis éppen ezt a hozzáállást nevezi a Szentírás hitnek, amikor az ember minden más lehetőséget kizár, és azt mondja Jézusnak: „csak egy Tőled jövő szó elég, csak Te parancsolj!” „Csak Te kellesz én Uram, parancsolj rá a betegségre, és meggyógyul!” „Te szólj, Jézusom, drága Uram!” – ez a hit. Hit, amely Jézust cselekvésre indítja. Itt már nincs min gondolkodni. A hit kimondja: „Képes vagy rá, Uram!” Nem kápráztató csodát vár, hanem a szolga gyógyulását. Jézus azonban érdeklődik sajátjai iránt is, és önreflexióra, bűnbánatra hívja Izráelt: „Miért nem tapasztalom ezt a sajátjaim között?” Miért nincs ez meg közöttünk? Ők minden rendeletet ismernek, Isten minden parancsolatát betéve fújják, és mégis. Ez, így nincs. Ők teljesen elválasztották a hit dolgait a mindennapi élettől. Ők csak saját jólétükre gondolnak, nem a közösség erejére. Jézus megerősíti a próféta szavait. Istennek ezekre az idegenekre és gondolkodásukra olyan nagy szüksége van Izráelnek, és megerősíti, hogy ott lesznek, ahol minden zsidó ülni, állni és enni szeretne. A hit útján elindult idegeneknek helye van és helye lesz Izráel jövő jölétében. Örökös, a hit örököse ez a százados is. Jézus szerint nem reménytelen eset az, akit a választottak ki akarnak rekeszteni saját szabályzatuk által, de mi van azokkal, akik csak a szabályzat betartását követelik, „sötétség, sírás és fogcsikorgatás az osztályrészük?” Benn világosság van, de kívül mi van? Isten világosság, és nincs benne semmi sötétség (Ijn 1,5), Jézus ezt hirdeti, de mi van Isten országán kívül, csak a sok emberi parancs és rendelet? A „hogy nem lehet”, a „hogy nem

érdemes”, a „sok hogyan kell”, és közben a kirekesztés és a megtagadás ösvénye marad, pedig csodálatra méltó minden ember, ha ismernék az ő hitét, mint ahogyan Jézus is elcsodálkozott a százados élő hitén. Van mire rácsodálkoznod ebben a világban, drága keresztyén testvérem vagy épp borúlátó vagy az európai keresztyenséggel kapcsolatban? Milyen Jézus sajátjainak a hite? Milyen nagy a mi hitünk? Jézus nem borúlátó, csak figyelmeztet, hogy kinek vannak és lesznek fenntartva az Úr drága helyei. Egyedül Ő garantálja azokat, a hit embereinek, meghozza a kipróbált hit embereinek. Ámen.

Utóima

„Az Úr letekint a mennyből az emberekre, hogy lássa, van-e köztük értelmes, aki keresi az Istent?” (Zsolt 14,2)

„ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmek megújulásával, hogy megítélhessétek: mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.” (Róm 12,2)

„Az Úr javamra dönti el ügyemet. Uram, örökké tart szereteted, ne hagyd el kezed alkotásait!” (Zsolt 138,8)

„Fordulj felém, és könyörülj rajtam, mert magányos és nyomorult vagyok.” (Zsolt 25,16)

„Éppen ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi a Krisztus Jézus napjára.” (Fil1,6)

A beteg így válaszolt neki: „Uram, nincs emberem, hogy amint felkavarodik a víz, beemeljen a medencébe: amíg én megyek, más lép be előttem.”⁸ Jézus azt mondta neki: „Kelj fel, vedd az ágyadat, és járj!” (Jn 5,7-8)

Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok: Mi Atyánk...

Adakozás: „Nyelvem hirdeti igazságodat és dicséretedet minden nap.” (Zsolt 35,28)

Áldás: Istennek népe! „A kegyelem mindnyájatokkal!” (Zsid 13,25)

Záró ének: 416. dicséret: „Krisztus én életemnek, Te vagy reménysége...”